

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 31 maart 2022

van **ROBRECHT BOTHUYNE**

---

1. De definitie van een warmte- of koudenet luidt als volgt: "geheel van onderling verbonden leidingen en de daarmee verbonden hulpmiddelen die noodzakelijk zijn voor **stadsverwarming of -koeling**, met uitsluiting van netwerken op een industriële site;" (zie Art. 1.1.3, 133°/2 Energiedecreet).

Stadsverwarming of -koeling verwijst op zijn beurt naar "de distributie van thermische energie in de vorm van stoom, warm water of gekoelde vloeistoffen vanuit een centrale of decentrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met meerdere **gebouwen** of locaties, voor het verwarmen of koelen van ruimten of processen;" (zie Art. 1.1.3, 113/1/1° Energiedecreet). Deze definitie is een exacte kopie van de definitie van stadsverwarming of -koeling in de **Richtlijn Hernieuwbare Energie (EU 2018/2001)** en laat dus weinig tot geen ruimte tot interpretatie (uit de definitie lijkt immers voort te vloeien dat vanaf men meer dan één gebouw met een netwerk verbindt, men spreekt over een stadsverwarmingsnet. Daaraan kan geen afbreuk worden gedaan).

De definitie werd reeds in 2014 ingeschreven in het Energiedecreet (zonder enige interpretatie vanwege de regelgever, zie <https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1038673>). In de parlementaire voorbereiding bij het decreet van 10 maart 2017 (wat betreft de invoering van een regulerend kader voor warmte- of koudenetten, <https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1239277>) wordt vermeld:

"Uit deze definitie blijkt dat de interne verdeling van warmte binnen een gebouw niet onder de definitie van warmte- of koudenet valt.

[...] Het reguleringskader richt zich dus op warmtenetten tussen verschillende gebouwen of locaties. Warmtedistributie binnen gebouwen valt dus niet binnen de scope."

A contrario valt de interne verdeling van warmte binnen twee of meer gebouwen, wel onder de definitie van een warmtenet.

Ook de definitie van **gebouw** is opgenomen in Energiedecreet. Onder gebouw moet worden verstaan "**voor de toepassing van titels IV/1, X en XI en artikel 1.1.3, 113/1/1°, en artikel 13.4.5 tot en met 13.4.10, elk gebouw in zijn geheel of delen ervan die zijn ontworpen of aangepast om afzonderlijk te worden gebruikt, en waarvoor energie verbruikt** wordt om een specifieke binnentemperatuur te verkrijgen;" (Art. 1.1.3, 56° Energiedecreet). Belangrijk daarbij is dat de definitie van "gebouw" op dezelfde manier dient te worden geïnterpreteerd als binnen de regelgeving rond Energieprestatie van Gebouwen.

Alle definities samengenomen, laten weinig ruimte voor interpretatie: elk gebouw dat afzonderlijk wordt gebruikt – zoals twee appartementsgebouwen die al dan niet ondergronds verbonden zijn – valt onder de definitie van een gebouw. Wanneer die gebouwen een gemeenschappelijke warmte- of koudebron delen, vallen ze daardoor al snel onder het toepassingsgebied van stadsverwarming en -koeling.

Waar er toch enige, beperkte ruimte was voor interpretatie, is deze interpretatie (via een beslissingsboom) gezamenlijk tot stand gekomen tussen VEKA en VREG. Elke toepassing waarover twijfel zou kunnen bestaan of deze al dan niet valt onder het toepassingsgebied van een warmtenet/stadsverwarming wordt ook steeds afgetoetst met VEKA.

2. Zoals toegelicht in het vorige antwoord, is er geen sprake van een stringente lezing van het decreet, maar enkel een toepassing van de definities die rechtstreeks voortvloeien uit het Europees recht en het Energiedecreet. Gelet op het huidige regelgevend kader, zou enige andere 'interpretatie' afbreuk doen aan dit regelgevend kader. Indien dit als te stringent wordt gevoeld, dan dient eerst en vooral het regelgevend kader zelf te worden aangepast (hoewel dit uiteraard ook steeds in lijn dient te zijn met de regels uit de Richtlijn Hernieuwbare Energie).

De VREG past het regelgevend kader toe en probeert zo weinig mogelijk interpretatie te geven aan de regels, aangezien dit een bevoegdheid van het parlement en de regering betreft. Wanneer gevraagd wordt naar onze visie of de regelgeving op dit moment billijk is/zorgt voor een billijke interpretatie, dan kunnen wij enkel vaststellen, samen met de vraagstellers, dat er nog ruimte is voor verbeteringen en nuancering binnen het regelgevend kader. Er zou bijvoorbeeld een vrijstelling van rapporteringsverplichtingen kunnen worden ingeschreven bij bepaalde, kleinschalige situaties of er kan wetgevend gezien een onderscheid worden ingeschreven tussen kleinschalige, collectieve verwarming en een (eerder professioneel) warmtenet. De VREG merkt hierbij op dat een definitie van "een centrale bron" of van "collectieve verwarming" nog steeds ontbreekt in het Energiedecreet, hetgeen zorgt voor bijkomende onzekerheid en verwarring.

3. Er is nog geen Technisch Reglement voor Warmte en Koude. Intern werken we aan een eerste voorstel, maar dit zal uitvoerig afgetoetst moeten worden met de sector, geconsulteerd en ten slotte goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

De nodige verduidelijkingen die eerder werden aangehaald, hebben vooral betrekking op de afbakening van de delen van het warmtenet en de daarbij horende verantwoordelijkheden en taken, eerder dan een verduidelijking van de definitie. Bij een eventuele interpretatie van de definities (en eventuele verduidelijkingen ervan in een Technisch Reglement) zijn we uiteraard gebonden door de relevante definities in het Energiedecreet. Het komt enkel aan de decreetgever toe om eventuele aanpassingen aan het decreet door te voeren.

4. Onzes inziens is de omzetting van de definitie van "stadsverwarming of -koeling" zeer letterlijk gebeurd.
5. In Nederland maakt men een onderscheid tussen blokverwarming en stadsverwarming, zie <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/energie-thuis/vraag-en-antwoord/kan-ik-een-energieleverancier-kiezen-bij-blokverwarming-of-stadsverwarming>. In de huidige Warmtewet komt dit onderscheid echter niet voor en wordt enkel de term "warmtenet" gedefinieerd, namelijk: "het geheel van tot elkaar behorende, met elkaar verbonden leidingen, bijbehorende installaties en overige hulpmiddelen dienstbaar aan het transport van warmte, behoudens voor zover deze leidingen, installaties en hulpmiddelen zijn gelegen in een inpandig leidingstelsel, een binneninstallatie of een gebouw of werk van een producent en strekken tot toe- of afvoer van warmte ten behoeve van dat inpandig leidingstelsel, die binneninstallatie of dat gebouw of werk van een producent;". Het is bij ons niet bekend wat de geldende Nederlandse interpretatie is van deze definitie in de gevallen die door CIB Vlaanderen werden aangekaart.

In de Warmtewet 2.0 die in 2020 werd geconsulteerd, maar die nog niet is goedgekeurd, wordt er daarnaast een "klein collectief warmtesysteem" gedefinieerd: "collectief warmtesysteem waarmee warmte wordt geleverd aan maximaal 500:

a. kleinverbruikers, of

b. natuurlijke personen of rechtspersonen met elk een individuele leveringsaansluiting van maximaal 100 kilowatt die warmte afnemen van:

1°. hun verhuurder door middel van de met het collectief warmtesysteem verbonden centrale leveringsaansluiting;

2°. de vereniging van eigenaars of een daarmee vergelijkbare rechtsvorm waarbij deze personen zijn aangesloten door middel van de met het collectief warmtesysteem verbonden centrale leveringsaansluiting;"

6. Voor een uitgebreid en weldoordacht voorstel is de VREG steeds bereid om een advies op te stellen, hetzij op vraag van het Vlaams Parlement, hetzij op eigen initiatief. Bij het opstellen van dit advies kunnen VEKA en de stakeholders betrokken worden.